

No fa gaire temps, el Benidorm, el Castelló i l'Alacant posaven contra les cordes els equips grans. D'esquerra a dreta, respectivament, partits de Copa

El Barça de les sis copes, l'equip que entre el 2008 i el 2009 va enamorar el món pel seu futbol efectiu i precisió, amanit de golejades als rivals, va patir de valent als dos partits que en principi semblaven més assequibles. El Benidorm CF, un equip modest que del grup tercer de la segona divisió B, tan sols va perdre d'un gol (0-1) a l'estadi de Foietes i al Camp Nou (1-0). Fins que al minut 87 del partit de tornada Leo Messi no va aprofitar el rebuig d'un penal que ell mateix acabava de malbaratar, que la culerada no va veure clara la classificació als vuitens de final de la Copa del Rei. De tot allò no fa ni tres anys, però el Benidorm CF ja no existeix.

Aquell 2008 també fou intens a Castelló i a Alacant. Els orelluts van ser a dos passos de retornar a primera, categoria que van perdre el 1991 i en què han militat en onze ocasions: van quedar classificats en cinquena posició. L'Alacant CF, al seu torn, tornava a assaborir un ascens a la segona divisió A, com feia 50 anys que no passava. Tres anys més tard, el Castelló i l'Alacant conviuen al grup sisè de la tercera divisió, a què han estat condemnats pels deutes que arrosseguen.

Perquè la crisi econòmica ha tingut uns efectes devastadors entre els equips valencians. Castelló, Alacant i Benidorm –aquest acabava de perdre la promoció de descens– van ser tres dels nou clubs

Els convidats de pedra, fets miques

El col·lapse econòmic que ha menat el Llevant i l'Hèrcules a sengles concursos de creditors, i el València CF a una ampliació de capital acompanyada de la venda dels millors futbolistes, és poca cosa al costat del patiment d'uns altres històrics del futbol valencià. Són les víctimes d'una crisi que sembla no afectar el Barça i el Madrid.

que el proppassat 1 de juliol descendiren a la tercera divisió pel deute contret amb diversos futbolistes. Els altres sis equips castigats pels impagaments van ser la Cultural Lleonesa, l'Universitat de las Palmas, el Cerro de Reyes (Badajoz), l'Unión Estepona (Málaga), el Jumilla (Múrcia) i La Muela (Saragossa). Com el Benidorm, els quatre darrers ja havien perdut la categoria al terreny de joc.

I a 57 anys va ressuscitar. La desaparició del Benidorm CF ha implicat la creació de l'Sporting Benidorm, que aixopluga tres plantilles diferents: el primer equip, inscrit a primera regional; el segon, que és a segona regional; i un de més jove que disputa els seus partits a la tercera divisió regional juvenil. Tot plegat ha estat possible per la unió amb la Fundació Benidorm Futbol Base, que ha

del Rei contra el Barça, el Vila-real i el València. En l'últim cas, l'equip de la capital fou eliminat.

proporcionat l'estructura i les places de competició de què disposava. El pressupost global de l'Sporting és tan escàs que fa feradat: 60.000 euros. Com que és un nou club, no pot accedir a cap subvenció municipal. En canvi, confien a tancar un patrocini privat de la samarreta.

Aurora Gandía, que n'és la presidenta, explica que "l'austeritat és absoluta", fins al punt que cadascun dels catorze membres de la junta directiva hi han posat 1.000 euros de la seua butxaca. "Amb el compromís que, si ens quedem sense diners, els aportarem solidàriament entre nosaltres, a fi que l'entitat concloga cada temporada amb dèficit zero", diu Gandía. Encara sort que 400 socis de l'anterior Benidorm s'hi mantenen fidels.

La mort i resurrecció del futbol benidormer lliga amb els inicis de l'extint Benidorm CF, que va nàixer el 1964 i va estrenar-se a primera regional, com ara l'Sporting. Després de molts anys a tercera i a la regional murciana, la temporada 1986-87 pujà a segona divisió B, on va esdevenir un equip *ascensor*, en trànsit constant entre aquesta divisió i la tercera. Des del 2004-05, però, que es mantenia de manera còmoda a la divisió de bronze del futbol espanyol. Al curs 2007-08 fins i tot va arribar a disputar la promoció d'ascens a segona A, però va caure derrotat davant el Rayo Vallecano de la família Ruiz Mateos.

Les ajudes del consistori van ploure durant tots aquells anys. En temps del popular Vicent Pérez Devesa, l'aportació anual va ser de 600.000 euros, quantitat que va decreïxer amb Manuel Pérez Fenoll, també del PP—vora 500.000 euros—, i amb el socialista Agustín Navarro, que els dos darrers anys va concedir 481.000 euros i 300.000, amb la condició que, com a innovació, els dorsals dels futbolistes inclogueren imatges de la capital turística. Segons que reconeix Aurora Gandía, l'ajuntament va subvencionar el Benidorm CF "molt més que no ho havia d'haver fet".

En efecte, Juan Ramón Martínez, regidor d'Esports amb Navarro, indica que, malgrat haver dedicat al club emblemàtic de la ciutat "vora la meitat del pressupost" de la seua àrea, "el Benidorm arrossegava de feia anys un deute tan enorme que en dificultava la supervivència". Amb tot, opina que "començar de zero tampoc no era la millor opció".

Qui ha oficiat com a enterrador del vell Benidorm és Adolfo Murillo, una persona intensament lligada al futbol local. Tan sols va ocupar dos mesos la presidència del club, prou temps per a certificar-ne la defunció. S'havia fet càrrec d'una entitat en fallida tècnica, amb els futbolistes manifestant-se al carrer perquè feia cinc mesos que no cobraven i un embargament de 400.000 euros a les

portes. L'Agència Tributària i la Seguretat Social miraven de collar així l'entitat de la Marina Baixa.

"És clar que el club ha estat víctima de la crisi de la construcció", afirma Murillo. "Els anys de bonança econòmica, el nostre pressupost va superar els dos milions d'euros", un sobredimensionament que ha menat a un concurs de creditors. L'administrador concursal, de fet, és a punt d'emetre l'informe que explicitarà la situació real de l'antic club. El deute gira entorn dels sis milions d'euros, amb l'afegit que els dos presidents que van precedir Murillo, Vicent Pastor i Jaime Domènech, reclamen dos i tres milions d'euros, respectivament. Diuen que van aportar-los per a salvar l'equip. Als futbolistes, de la seua banda, encara els deuen tres mensualitats.

Precisament, "els sous de la plantilla, que la temporada passada eren d'un milió i mig d'euros, i les elevadíssimes despeses en hotels tant a Benidorm com als desplaçaments" són alguns dels motius que apunta Murillo a l'hora d'explicar la desfeta econòmica a què es va trobar abocat el Benidorm CF. Quan li demanen si pensa que algú ha guanyat diners amb el club, Murillo es limita a dir que "d'això, ja en parlarem".

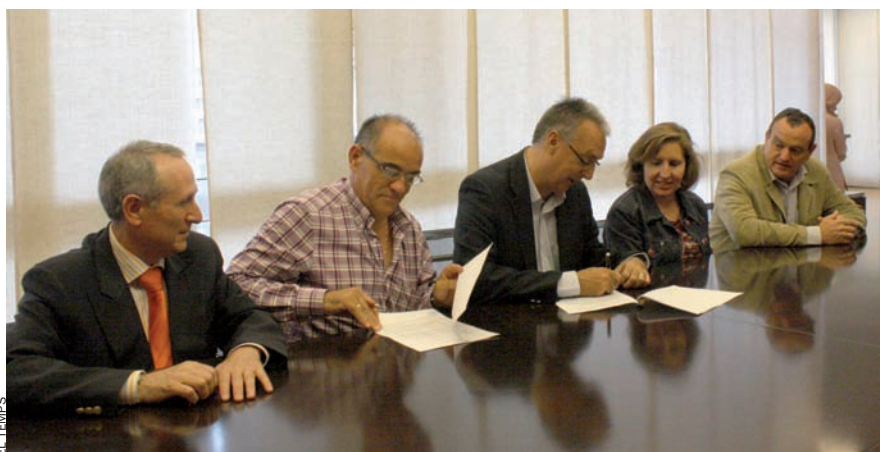
"És clar que el nivell de vida del Benidorm CF superava de llarg les seues possibilitats", raona Aurora Gandía, que en fou vice-presidenta a l'efímer mandat de Murillo. "Semblàvem una societat anònima—continua— i érem un simple club de socis. Ens deien que el deute era de dos o tres milions i, en arribar-hi, vam veure que era de prop de set i que ni tan sols havien aprovat els pressupostos." "Hem patit una mala gestió i una gran manca de transparència", es plany Gandía, que recorda l'origen benidormer de Guillermo Amor, ex-futbolista del Barça i actual responsable de la Masia blaugrana. Des del 2010, el municipal de Foietes duu el seu nom, i és amb aquest exemple de jugador nascut a casa que l'Sporting vol edificar el futur. Alguns dels tècnics de l'antic Benidorm s'hi han afegit desinteressadament.

Del cel a la terra. A Ponferrada, la capital del Bierzo, l'Alacant CF va saber què era tocar el cel. Cinquanta anys després d'haver-hi estat per darrera vegada, el club degà de les comarques alacanti-

EL TEMPS

Dalt, l'actual directiva de l'Alacant. Raül Díez –al centre– n'és el president, i Carlos García –qui parla a la foto–, el vice-president. Al costat, Fernando Miralles, nou president del CE Castelló, i el seu assessor, l'ex-futbolista Fernando. A sota, Adolfo Murillo –amb camisa– i Aurora Gandía, amb l'equip de govern de Benidorm: a la dreta del tot hi ha el regidor d'Esports, Juan Ramón Martínez.

EL TEMPS

nes –fou fundat el 1918– va retornar a la segona divisió A el 15 de juny del 2008.

Quatre anys més antic que el seu enemic íntim, l'Hèrcules, en realitat tan sols el Llevant (1909) i el Burjassot (1913) poden presumir de més antiguitat al País Valencià. De res no li ha servit aquest *glamour*, però, perquè el descens administratiu de l'Alacant l'ha conduït a la tercera divisió, on té rivals d'un pes molt inferior, com ara el Club Esportiu Llosa, el Barri del Crist, el CF Borriol o el Riba-roja CF. Ara fa tres anys, l'Alacant jugava contra la Reial Societat, el Reial Saragossa o el Celta de Vigo, entre més.

Per si no n'hi havia prou, "l'objectiu d'aquesta temporada és la permanència", tal com admet el nou vice-president de l'entitat, Carlos García Galán, que es conformaria a "competir dignament". Les dues últimes plantilles de l'Alacant han estat renovades completament.

"No hi ha hagut la voluntat política d'ajudar-nos", comenta García Galán, que retreu al consistori dirigit per Sonia Castedo la celeritat amb què van actuar,

en canvi, de seguida que el conseller delegat i el director esportiu de l'Hèrcules van amenaçar de plegar. En qualsevol cas, l'ajuntament ja ha iniciat les obres del seu modest camp de Vilafranquesa. El José Rico Pérez, l'estadi on jugaven fins ara, ha tornat a mans de l'Hèrcules a través de l'empresa Aligestión Integral, SL –que, com el club, és controlada per l'empresari Enrique Ortiz, implicat en els casos *Gürtel* i *Brugal*– després d'anys en poder del consistori.

El vice-president de l'Alacant ha conclòs que els problemes de l'equip van començar, ves per on, amb l'ascens a la segona divisió A. Antonio Solana, el

"Si m'hi pose, la torre de l'aeroport és meua", diu el president del Castelló

president històric de l'entitat, va llegar un club sanejat, al contrari que Juan Antonio Iniesta, que va caracteritzar-se, diu García, "per una gestió molt opaca". Després d'estar-se al càrrec quatre anys i mig, el dèficit era de nou milions, dels quals tan sols en reconeixia tres.

Dels cinc equips valencians que van coincidir la temporada 2008-09 a segona A, tan sols l'Alacant no duia publicitat de la Generalitat a la samarreta. "Potser no quedaven diners per a nosaltres, que érem els nous a la categoria", ironitza García Galán, que remunta aleshores els primers impagaments als futbolistes. Ja a la segona divisió B, es va presentar un concurs de creditors i als jugadors que no s'hi van voler acollir se'ls va aplicar un ERO. Els germans Asensi –un dels quals, ex-futbolista del Barça i emblema del planter de l'Alacant– van comandar el club del novembre del 2010 al març passat, i confirmaren que no hi havia res a fer. S'ha aprovat un quitament del 50% del deute, però l'escenari no és fàcil: dels 3.000 abonats de què disposava, l'Alacant només n'ha mantinguts 800.

"Som l'aneguet lleig d'Alacant", diu el president del club, Raül Díez Castillo. "L'ajuntament ha tardat set anys a començar la reforma de Vilafranquesa, tot i ser, en teoria, el segon equip de la ciutat i el que disposa de més bon planter", afegeix. La crisi que travessa l'entitat ha fet marxar algunes perles del futbol base. "Vivim un any de transició, però el club ho necessita", fa saber el president. El pressupost de l'Alacant a la temporada en curs és tan modest com les seues aspiracions: 150.000 euros.

A tercera, 32 anys després. Les poblacions on juga enguany l'Alacant són les mateixes on juga el Club Esportiu Castelló, que el 2012 celebrarà el 90è

aniversari... Si és que els en queden motius, és clar. Han passat de jugar a primera i segona a enfrontar-se a La Nucia, el Crevillent, l'Altea, el Mislata o el Muro. Com diu el nou president dels orelluts, Fernando Miralles, "els rivals es fan tot de fotos amb el mòbil quan juguen a casa nostra". En efecte, l'estadi Nou Castàlia, amb capacitat per a 16.000 espectadors, és un recinte imponent dins la categoria. Alberto Fabra, quan n'era l'alcalde, fins i tot va prometre l'edificació d'un camp encara més gran. Eren els temps —recents, però alhora tan llunyans— en què l'equip era a segona A.

L'entitat castellanenca té un deute de tres milions d'euros, els que va generar l'empresa inversora Castellnou, SA, amb José Manuel García Osuna i el seu conseller delegat, Antonio Blasco, al capdavant. El descens ha estat causat per l'impagament de 389.000 als futbolistes de la temporada passada.

El 16 d'agost, Miralles va adquirir el 80% de les accions, "atesa la inacció de l'ajuntament, la Diputació i de la resta d'empreses". La seua, que sí que hi ha invertit, es dedica al reciclatge i pensa "salvar el club". De moment, "el 95% dels creditors han rebut compromisos de pagament", segons que diu. Té l'objectiu d'esquivar el concurs, i en aquest sentit compta amb l'assessoria de Fernando Gómez Colomer, ex-futbolista del València i del Castelló, que a més té experiència com a directiu a tots dos clubs.

Al Castelló actual, que va dissenyar-se "en una setmana", només hi resten vuit jugadors de la temporada passada. De socis, en queden 3.800, i de publicitat estàtica, gairebé no n'hi ha. Miralles avisa, però, que omplirà les tanques amb propaganda de la seua empresa. I aprofita l'avinentsa per a reclamar el deute de 60.000 euros que hi té contret Canal 9 i el de 190.000 de l'aeroport de Castelló, pel patrocini de la samarreta: "Si m'hi pose, la torre de l'aeroport és meua", rebla.

Miralles retreu a la Diputació que abone 400.000 euros anuals al Vila-real per a promoure el futbol base i que només en destinara 250.000 a tot el Castelló. "Quan juguem la Champions i ells no siguem ni a la provincial, ja vindran a buscar-me. La vida fa moltes voltes."

Victor Maceda

“Vivim amb allò que generem”

Quico Catalán, president del Llevant, ha salvat el club granota i l'ha convertit en l'equip de moda de primera. És l'excepció a la regla.

L'any 2000, el deute del Llevant era de sis milions d'euros. El 2010, fregava els 100, tot i la venda de terrenys propis, el traspàs de diversos futbolistes i, sobretot, haver estat dos anys a la primera divisió. Què va passar?

—No conec prou bé la situació anterior al 10 de juliol del 2008, quan es presentà un concurs de creditors. L'informe dels